

Baranyi Ferenc:

„EGYSZERŰ SZAVAK ANYÁMHOZ”

Anyám, mikor templomba hívsz vasárnap
s én nem megyek s arcodra csöpp ború száll:
csak annyit érts, hogy nem megyek veled — most.
S ne értsd meg azt, hogy nem megyek veled — már.

És ments magadban: „Fáradt tán szegényke.
Sokat lumpolt az éjjel. Fiatal.
Vagy sok a munka, tanulnia kell tán.
Hát maradjon, ha maradni akar.”

Bizony, így lesz ez már minden vasárnap,
de mentegess csak, neked kell a mentség,
könnyebb a fiad korhelynek ítélni,
mint elismerni pogánynak a lelkét.

Tudom, te a templom tornyára nézel,
én feljebb látok, fel a Holdra, Marsra,
ez így törvény, de hogyha magyaráznám,
nem értenéd, csak bánkódnál miatta.

Anyám, becsaplak rég a hallgatással,
hazug a szám, mert nincs egy szava, érve,
de vétkemért békéd a büntetésem.
S ha volna isten, megáldana érte.

AJÁNLÓ BIBLIOGRÁFIA

BEDE ANNA

költő

és

BARANYI FERENC

költő

műveihez

Kiadja:

a Szolnok Megyei Versegly Könyvtár,
a Szakszervezetek Megyei Könyvtára és
a Földművesszövetkezetek Szolnok Megyei Szövetkezeti
Központja

Bede Anna

Budapesten született, 1928-ban. Már egyetemi évei alatt különböző ifjúsági lapok munkatársa. Verseit 1953 óta közlik rendszeresen az irodalmi lapok.

Virtuóz módon bánik a formákkal. Mint műfordító, Horatius és Carducci verseit ültette át magyarra. Költeményei 1957 elején jelentek meg kötetben „Reggeli napsütés” címen. Rövidesen megjelenik új verseskötete.

Baranyi Ferenc

1937-ben született. Édesapja kalaposmester, a felszabadulás után községi tisztviselő, azután vasúti főellenőr. Édesanyja falusi tanító volt.

Elemi iskoláit Alsónyáregyházán és Pótharasztpusztán végezte. Gimnáziumba Vecsésről járt Budapestre. Érettségi után pályamunkás, népművelési előadó és banktisztviselő. 1957-ben vették fel az Eötvös Lóránd Tudományegyetemre. 1959-ben az UNESCO meghívására Franciaországban töltött pár hetet.

Kötete 1962-ben jelent meg „Villámok balladája” címmel.

Költészete az új nemzedék nevében szól, akik még gyermekfővel vészelték át a második világháború borzalmait, de tudatuk már az új társadalmi rendben ébred.

Bede Anna:

„NEM TUDOK ÉLNI”

Nem tudok élni embermódra.
Rám görcsös gond terül.
Oltatlan, ideges szikra-vágyak
Villognak fejem körül.

Örülj csóknak, csendnek, mának,
Édesen várni az álmot este,
Odaállni, ahol sűrűbben állnak,
Barátot, társat keresve.

Kis ügyek buzgó hőse lenni,
Vetélytársra irigykedni,
Hírt-nevet, pénzt ügyeskedni,
Vesszőn-ponton öltözködni.

Félni kudartól, vénségtől, végtől;
És ha majd torpan az iram,
Együgyű vággyal, gyáva reménnyel
Mondani: Majd a fiam...

Nem tudok élni embermódra.
Égek és holt közöny ül.
Oltatlan, ideges szikra-vágyak
Villognak fejem körül.

